

Ukázka z povídky *Gigolo*, z nové knihy *Životní jinovatky*

Autorka: Klára Smolová

(...)

Musela si přiznat, že pozornost dítěte pro ni byla velmi příjemná. Bylo to takové hřejivé, úplně jiný druh uspokojení, než když třeba přebírala hlavní cenu za nejlepší reklamní kampaň roku. Myslela na to i tehdy, když za dusného letního večera při večeři s Patrikem toto téma opět otevřela.

„Tak co, přemýšlel jsi o tom, že bychom měli dítě?“

„Nooo... jo, jo, přemýšlel,“ odpověděl váhavě Patrik. Chvilku bylo ticho, čekala, že ještě něco řekne, ale on nic.

„A cos vymyslel?“

„Noooo... je to hezká myšlenka... nedáš si ještě kus masa?“

„Ne díky, mám dost. Ale trochu vína, prosím.“

Dolil jí víno a zase bylo chvíli ticho.

„Říkal jsem si, že by bylo fajn někam vypadnout.“

Sice jsme teď nedávno byli na víkend v Římě, ale měli bychom naplánovat letní dovolenou. Budeš si moct v létě vzít volno?“

„Prosím tě, neodváděj řeč jinam. Řekli jsme si, že o tom budeme oba přemýšlet. Tak chci vědět, jak se k tomu stavíš.“

Patrik viděl, že se z té konverzace nevykroutí. Snad se mu to aspoň povede zahrát do autu. Nemusel o tom dlouho přemýšlet, aby věděl, že dítě nechce. Tedy aspoň teď a tady ne.

„Jak jsem říkal, je to hezká myšlenka...“

„A dál?“ povzbuzovala ho Darina.

„Ale myslím, že trochu předčasná.“

„Jak to myslíš, předčasná? Jako že dva roky vztahu a mých osmatřicet let není dost na to, abychom spolu postoupili dál a pořídili si dítě?“

„Ne, to samozřejmě ne. Ale myslím, že jsi právě teď těsně před vrcholem své kariéry a že by bylo nerozumné jít na mateřskou. Na pozici jsi dva roky a sama jsi říkala, že v těchhle firmách na vrcholových pozicích dochází tak po dvou letech k obměně. Za poslední dva roky jsi vždycky vyhrála s reklamní kampaní, takže tě určitě čeká povýšení, nemyslíš? A jak by tě povýšili, kdybys byla těhotná?“

Darina na něj koukala s téměř otevřenou pusou. Tak takovouhle argumentaci nečekala.

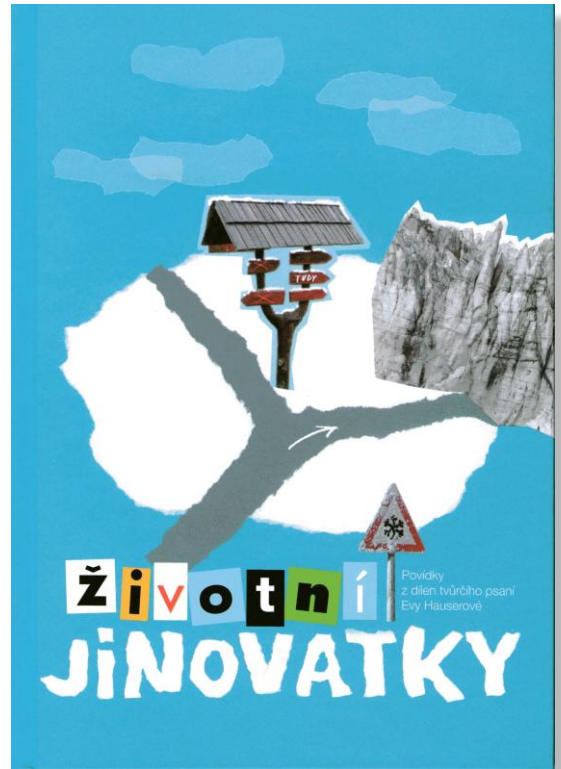
„Aha... To si opravdu myslíš?“

„Prosím tě, sama víš, jak to chodí. I přes veškerou rovnost, ženská s dítětem v managementu nemá šanci.“

„Když má zázemí, tak proč ne. A ty jako otec bys mi snad pomohl, ne?“

„A jak asi? Kojit fakt neumím...“

„Kojení je ten nejmenší problém. Třeba bys mohl zůstat s dítětem aspoň ze začátku doma...“

„Tak na to zapomeň, drahá! Co já s nějakým miminem? První tři roky dítěte, to je ženská práce, to už je prostě váš úděl. Teprve pak může nějakým způsobem nastoupit chlap,“ rozohnil se Patrik.

„To myslíš vážně?“ Darina nevěřila svým uším.

„Naprosto. Emancipace neemancipace, přírodu nezměníš!“

„A kdyby mě povýšili na nějaký post do zahraničí, to by vypadalo jak? To by sis svoji roli muže v domácnosti expatky dokázal představit? Je otázka, jestli bys totiž v cizině sehnal práci...“

„To je přeci něco úplně jinýho! Tam bych se nestaral o mimino, ale o tebe... o nás!“ Darina jen polkla a neřekla ani slovo. Tohle nemůže být pravda...! Jak to, že má doma šovinistu a do teď si toho nevšimla? Jak to, že nikdy neviděla, že má Patrik takovéhle názory? Myslela si, že tradiční rozdělení v rodině mu nic neříká, když žije se ženou, která je starší a kariérně mnohem úspěšnější než on. Vždyť přeci nevypadal, že by mu to nějak vadilo.

„Ty snad o to moje povýšení stojíš víc než já!“ pronesla podezřívavě a zadívala se mu přitom upřeně do očí.

Do téhle diskuze se nechtěl nechat vtáhnout. Jistě, že by se mu líbilo se s ní odstěhovat někam do západní Evropy, nebo dokonce do Ameriky, kde mají centrálu! Co na tom? To by se přeci líbilo každému. Zvláště, když věděl, že samotnému by se mu to asi nikdy nepodařilo.

„Hele, nechme toho. Tohle nemá cenu. Ber to tak, že na dítě prostě teďka není vhodná doba, pusť. Uvidíme, jak se to vyvine, jestli a kam tě povýší, a pak se k tomu tématu vrátíme, ok?“ chlácholil ji a hladil po ruce. „Dáš si zmrzlinu, nebo ještě víno?“ (...)